

חבית

שבועון קבוצת יבנה

ט' במרחשוון תשפ"ב - (15.10.21)

לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך... ואעשך לגוי גדול (בראשית י"ב פס' א-ב)
קולאג' של רות ודוד בית אריה וצאצאיהם. (פרטים בגיליון)

שבת פרשת לך-לך

כניסת השבת – 17:46 צאת השבת – 18:44

ואני תפילתי לך...

שבת פר' לך-לך

17:46 - הדלקת נרות

18:00 - מנחה, קבלת שבת, ערבית

08:30 - שחרית

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

18:44 - צאת השבת

מניין לילדים, נערים ולא מחוסנים – בחדר האוכל הצפוני

שבת שלום!!

השבת פרשת לך-לך
שיעור לאחר תפילת מוסף

המלמדת:

עינת לוי

הנושא:

"לך-לך - מאין ולאן?"

ב"ה

שבת פרשת "לך-לך"

כמקובל בקהילתנו, יאמר שליח הציבור בתפילת מוסף
פסוקים נבחרים לזכרו של ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל.

אנו מבקשים מציבור המתפללים לכבד את המעמד.

הגבאים

תאונת השצר

בתמונה, קולאז' של דוד ורות בית אריה ז"ל וצאצאיהם לבית מיכה בית אריה, עפרה עמיר ואילה צביאלי (טירת צבי). הצאצאים צולמו באירוע לציון 30 שנה להסתלקותו של דוד ו-25 שנים לרות.

דוד ורות נפגשו בחוות ההכשרה ברודגס, גרמניה, ושניהם עלו עם הגרעין הראשון לרודגס, פתח תקווה. דוד היה מרכז משק ברודגס שם וכאן, ומילא תפקידי הנהגה בקיבוץ, בתנועה ובסוכנות.

(הערה: בקולאז' מופיעים ארבעה אנשים פעמיים).

באופן כללי ניתן להגדיר, שהלאומיות היא התחושה של היחד של העם, התרבות וההיסטוריה, המשותפת (אינני משתמש בצירוף "ערכים לאומיים" כי זו קלישאה שאין לה משמעות). לעתים, דת משותפת למספר עמים ולעתים היא מייחדת את הלאום (כך אצלנו). לעומת זאת "לאומנות" היא הרצון להפוך את הלאום "שלנו" לעליון, לכבוש ולדרוס לאומים אחרים, להשתלט ולגדול.

הפרשה שלנו מחדדת את משמעות הלאום היהודי. יחד עם הבטחת הלאומיות ויחד עם מתן הארץ, ניתן גם מקום לעמים אחרים. בפרשה שלנו ישמעאל זוכה גם הוא בהבטחה לארץ ולאום. מואב, עמון ואדום יזכו ל"חסינות" בנסיבות אחרות. לעומת זאת הלאום היהודי תחום ואיננו שואף לגדול. נכון. מפרשות אחרות ניתן להסיק גם מסקנות "לאומניות", אך הפרשה שלנו מתפרשת היטב רק על בסיס הבטחה לאומית ולא לאומנית.

לעומת זאת, באתוס האיסלמי, למשל, הלאום והדת הערבית אמורים לשלוט בכל העולם. איסלם יכול להתגורר בארץ לא מוסלמית רק אם נכשל בכיבושה. האומות הנוצריות החזקות לא היו שונות בהרבה, אך הלאומיות הניתנת לאברהם – והמובטחת -- שונה.

מרכיב מרכזי בפרשה שלנו הוא הברית וההבטחה של ה' לאברהם, ולעם ישראל כולו. ההבטחה כוללת את ארץ ישראל לעם ישראל, וארץ אחרת לבני ישמעאל, והבטחת שגשוג לשני העמים. יש לראות את ההבטחה ברצף עם הפרשה הקודמת. עד לפרשת מגדל בבל לא היו קיימים עמים, כל האנושות הייתה "מאוחדת", כלומר, חסותה תחת דגלה של אימפריה אחת. בשלב זה התברר שאימפריה היא מסגרת מסוכנת וה' "המציא" את הלאומיות ואת ההבדל הלשוני, כביטוי מרכזי ללאומיות כזאת.

על רקע זה מתבררת ומתייחדת ההבטחה לאברהם. ארץ ישראל היא הארץ שלנו שבה אמורה לפרוח הלאומיות היהודית.

לאומיות איננה המצאה שלנו בלבד, היא קיימת גם אצל אלו שאין להם כל זיקה לתנ"ך. ללאומיות יש תכונה מפלצתית ואלימה של רצון לגדול על חשבון השכנות. כמעט כל עם ניסה בתורו לכבוש את הארצות האחרות ולעיתים מסעות מלחמה אלו אכן הניבו נצחונות ואימפריות קטנות וגדולות. גם עם ישראל נפל למלכודת זו. כאשר התאפשר הדבר לדוד או לשלמה הם פתחו במסעות כיבושים. מלחמת העולם השנייה פרצה מתוך פרץ של רצון לאומי כזה (של גרמניה). היא הסבה כידוע נזק עצום לנו, לכל אירופה וגם לגרמניה.

ק. הילה

בגידול הבונסאי. הבונסאי בעצם זוהי אומנות סינית לגידול עצים נמוכים. כל החוכמה בעצים הללו היא לשמור אותם כמה שיותר נמוכים, אך עדיין לתת להם עיצוב של עץ, כך שלא יישאר דומה לשתיל. עם השנים השתכללה שיטת הגידול, וקיבלתי את ההוראה שעלי להעמיד את העצים שבעציצים רק מזרעים של עצים שנובטים בדרך כלל לאחר החורף.

ישנם מספר שלבים חשובים בגידול הבונסאי.

השלב הראשון הוא שלב האומנה, כלומר להוציא מהאדמה שתילים של עצים שנבטו אחרי שהפרי שלהם נפל על הארץ, ולהכניס אותם לעציצים קטנים.

לאחר שחלפה תקופת האומנה שמגיעה לסיומה בערך כעבור כשנה, נעביר את העציץ ונתחיל לגדלו בתוך עציצי הריקוטה הנמוכים. אחד הדברים החשובים ביותר שלמדנו אצל המומחה מכפר מרדכי הוא כיצד למנוע מהעץ לגדול ולהיות עץ, אלא לעבות דווקא את הגזע שלו בתוך העציץ הנמוך.

בבית סביון יש כיום כ- 24 עצים ואני מזמין אנשים שמעוניינים ללמוד את תורת גידול הבונסאי לפנות אלי לאחר הגשם הראשון ואלמדם בשמחה. וכמובן, הזמנה כללית לכלל החפצים לצפות בעצי הבונסאי הגדלים בקיבוץ, להגיע לגינתנו ולהתרשם מהמלאכה.

ערב הסברה לצעירים :

במוצאי שבת פרשת "נח" התקבצו כ-15 מצעירי יבנה על מנת לשמוע ולהשמיע, לקראת פינוי איזור המגורים בשדרה, כחלק מתוכנית הבנייה של הפעימה השנייה. נח חיות נתן סקירה כללית לגבי הבנייה ופינוי הגושים המתוכנן, והוצגו החלופות לטווח הקצר, וכן התייחסות תיאורטית כללית לטווח הארוך. תגובות הצעירים היו חיוביות לתוכנית שהוצגה. חברי ועדת צעירים, בראשות נעמה וצורי, הסבירו כי הם רואים חשיבות רבה בחיבור ובשותפות הצעירים למהלך. הם ציינו כי מעבר להסתכלות הכללית על המעבר הצפוי, תהיה התייחסות אישית לכל אחד, לצרכיו ולרצונותיו לקראת הביצוע, שברובו מתוכנן להתקיים בסתיו 2022. קיבוץ על ארגזים, כבר אמרנו?!

עצי הבונסאי – מייק נעמן :

פנינו למייק נעמן, הלא הוא ידוע בין שלל כובעיו גם כמומחה הקיבוצי לגידול בונסאי, וביקשנו ממנו לספר לנו קצת על פשר העצים הייחודים שהופיעו להם בחומה שבכניסה לבית סביון. מייק: תחילת עבודתי עם עציצי הבונסאי החלה לפני כ- 16 שנה, כאשר התארחתי אצל מומחה בתחום מכפר מרדכי. הוא זה שהעביר לי את התורה הראשונה

מפגשים לתיאום ציפיות, לקראת מעברי משפחות צעירות

מהקוטג'ים לקומתיים / יהודה שריד

גדולות יותר, כך שהמרחב בדירה גדל מאד ויפצה על כך ששטח החוץ יצומצם.

בכוונת **ועדת החברים** לסייע למשפחות הצעירות להשתלב היטב בשכונה החדשה, ליצור מצב בו דיירי הקוטג'ים לא ירגישו כאורחים בדירותיהם החדשות, ואילו הוותיקים יקבלו אותם כשכנים, בסבר פנים יפות (שילוב דומה ומוצלח כבר היה ביבנה בשנות ה-80).

הכוונה שלנו היא לגשר על הפערים וליצור תיאום ציפיות, באמצעות שלושה מפגשים. מפגש ראשון של דיירי הקוטג' בנפרד. מפגש שני, של המשפחות הוותיקות בנפרד, ולסיום, מפגש שלישי **משותף** של דיירי הקוטג'ים ביחד עם החברים הוותיקים בו נשוחח על הדברים שעלו במפגשים הקודמים.

יש להניח שבמפגשים אלו יעלו תחושות וחששות. נציף אותם וניצור חיבור ראשוני שילך ויעמיק עם הזמן. חשוב להגיע להסכמות. החלטנו שנכון יהיה, שמישהו חיצוני ינחה מפגשים אלו.

אנחנו נמצאים בהתארגנות לקראת מעבר של כ- 21 משפחות צעירות הגרות כיום בדירות קוטג', לדירות שיתפנו בבתי הקומתיים עם ממ"ד, לאחר סיומה של הפעימה הראשונה (תאריך משוער יולי 2022). אלה בתים בהם גרות מזה זמן רב משפחות ותיקות (חלקן 40 ו- 50 שנה).

נראה שהמעבר המתוכנן דורש התייחסות והכנה, ובעיקר "תיאום ציפיות" בין המשפחות הצעירות למשפחות הוותיקות, שאלה יקבלו את אלה עם מינימום חיכוכים. רוב המשפחות הצעירות תעבורנה לגור בקומה השנייה בקומתיים, כשבקומה הראשונה מתגוררות המשפחות הוותיקות שנשארו בדירותיהם.

למשפחה שהיתה רגילה לדירה בקומה ראשונה, עם דשא מלפנים ו"קרדו" לאחסון ציוד, המעבר לבית עם כניסה משותפת, עם מדרגות משותפות, מקום אחסון משותף מתחת למדרגות, ילדים קטנים, ציוד רב ולעיתים גם כלב – דרושה הכנה והבנה לשינוי.

המשפחות הצעירות שגרות בדירת קרקע, מבלות הרבה מחוץ לדירה בפעילויות דשא, כולל: מנגל, טבון, טרמפולינות, נדנדות ועוד. מנגד, המשפחות עוברות לדירות

עשר שאלות ועוד... עם לונה (חנה) גדסי

בפרשתנו מסופר על שינוי שמותיהם של אברם ושרי – לאברהם ושרה. לאחרונה בעקבות תהליך אישי בחרה חנה להחליף את שמה ללונה. לונה, מוכרת כאשה נלבבת וכשרונית מאוד, משתפת באומץ רב בתהליך.

10 שאלות:

01 זיכרון ילדות. הייתי בת חמש ואחותי בת שלוש, כאשר שלחו אותנו לבד (בליווי דיילת) לאיטליה, לשלושה חודשים. והייתי בטוחה שההורים שלי מתו. ואז אמרו לנו שחוזרים, ושוב, חזרנו לבד. הבית היה חדש והיתה לנו אחות חדשה. ואני שכחתי לגמרי את העברית, ודיברתי רק איטלקית. אז בגן, אני זוכרת בבירור את התמונה, מתחת למגלשה, איזה ילד הצחיק אותי והתפקעתי מצחוק – ופתאום חזרה לי העברית.

02 מה מרגש אותך ביבנה? הצוות שפועל למען רווחתי באופן מיטבי.

03 מישהו מיבנה שהיית מתחלפת איתו ליום אחד. לא מישהו. משהו. הייתי חוזרת להיות גננת.

04 מקום בעולם שהיית חיה בו, אם לא היית חיה ביבנה. כפר שקט בצפון איטליה.

05 מי מצחיק אותך? הנכדים. מאוד!!

06 מישהו שהיית יושבת איתו לכוס קפה. הייתי יושבת עם המורה הראשונה שלי לכינור. יש לי הרבה שאלות לשאול אותה.

07 הספר האחרון שקראת. "צפונות ליבר" של אואזיס צולר. ספר מרתק, עם תובנות רבות.

08 מה הייתי רוצה לתרום לקהילה? יש לי המון סבלנות, ואשמח לעזור למי שרוצה להתמודד עם טלפונים חדשים, מחשב, והייתי שמחה להשתתף באחד הצוותים או הוועדות בקיבוץ.

09 דמות שהיא השראה בחייך. שי-לי נכדתי. חוכמת החיים שלה מרתקת אותי.

10 מה יבנאי בעיניך? מבצעים גדולים המופעלים ע"י "כוחותינו", כמו מצות מצווה והפ"צים למיניהם.

מה מסמל בעינייך שינוי השם?

כל השנים לא הייתי מחוברת לשם חנה. קראו לי חנה-מרים על שם איזו נערה שהוריי הכירו שנהרגה בתאונת דרכים בגיל צעיר. תמיד הרגשתי זקנה עם השם הזה, ובשנים האחרונות רציתי להחליף שם וחיפשתי שם שאני מחוברת אליו. מכיוון שאני ממוצא איטלקי חיפשתי משהו שקשור לזה. **לונה** זה ירח באיטלקית, והירח הוא משהו שתמיד נמצא, וגם משתנה. לפעמים הוא בזריחה ופעמים מתחבא מאחורי צללים. לונה באיטלקית זו מילה בלשון נקבה, ויש למילה צליל מאוד עגול. קצת מזכיר את הבחירה שלי להיקרא נונה ולא סבתא, כי סבתא בשבילי זו אסוציאציה של זקנה ונונה נשמע הרבה יותר קליל.

אמנם חשבתי על החלפת השם כבר הרבה שנים, אבל התנאים בשלו כרגע, לאחר מסע שעברתי בערבה. בארבעה החודשים האחרונים שהייתי בערבה, הייתי בתהליך של התעוררות הנפש (מונח שהרבה יותר מתאים לי מאשר "התמודדות הנפש"). אני מרגישה שאני בתהליך של שינוי פנימי, והחלפת השם היא חלק מהתהליך.

במסע שעברתי למדתי מי היא לונה. עד לפני חצי שנה הייתי עסוקה בלהיות תלמידה. חיילת. מהר מאוד התחתנתי, מהר מאוד נהייתי אמה. בגיל 27 התאלמנתי, כאם לשלושה ילדים בני שנה, ארבע ושש, דבר שלא הותיר לי זמן להבין מי אני. כיום הילדים גדלו, ובמסע הזה למדתי להבין מי אני. מי היא לונה. אני כמובן עדיין בתפקידים של חיי, אבל כעת אני מכוונת ללמוד מי אני, מה הכשרונות שלי, מה המאווים שלי, במה אני רוצה להתמקד ואיך אני יכולה לתרום לקהילה בזכות כשרונותיי. אני יודעת שקשה להתרגל לשינויים, אבל אשמח שתקראו לי בשבילים **לונה**.

לקראת האזכרה של יהודית עוזרי – יוכי ברוך

פרידה ותודה לבית סביון :

לתחושת, בתקופה שבין השהות של אבא בבית לכניסה של אמא, על אף אתגרי הקורונה, הבית השתפר אף יותר, נוספו עוד דיירים חברים ושכנים, הצוות מאיר פנים ומלא רצון טוב, שמחה וכבוד לדיירים. עבורנו, כבנים ובנות המשתדלים להגיע כמה שיותר, תמיד מצאנו את בית סביון כבית שנעים להיכנס בשעריו. נהנינו לראות את אמא שותפה למניין התפילות, בארוחות ובפעילויות. שמחנו מאוד שהיתה לה הזכות להיות מוקפת בכל הטוב הזה בחודשי חייה האחרונים.

בבוקרו של ערב יום כיפור קרס גופה של אמא בחדרה בבית סביון. בשעות חייה האחרונות זכינו להיות לצידה ולראות את ההיערכות המדהימה של הבית, של הצוות הרפואי שהיה שם איתנו כל הזמן, את אנשי הצוות שניגשו בדמעות להיפרד ואת החברות והחברים של אמא. ערב חג, תכף התקדש יום כיפור, ואנחנו קיבלנו את הרושם שכל הקיבוץ עוטר אותנו ונמצא איתנו בשעות הקשות האלו שלנו.

אמא הגשימה את משאלתה והשיבה את נשמתה, כשכולנו סביבה והיא שלוה, ללא כאבים, במיטתה בחדר בבית סביון.

עבורנו הפרידה מאמא, ההלוויה והשבעה הם גם פרידה ממחוזות הילדות, מיבנה, האנשים, הדשאים והשבילים. וגם פרידה מבית סביון שהיה עבורנו בית חם ואהוב.

כל מילות תודה או הערכה שאכתוב יהיו קטנות וצרות מידי להביע את מה שאנחנו חשים. אנחנו מוקירי תודה מעומק הלב לכל החברים והחברות שסייעו לאמא בחודשי חייה האחרונים והמאתגרים. לכל אחד ואחת מהצוות הנפלא בבית סביון. לד"ר מיטל ולשתי הטובות. למרכזות ועדות הבריאות והגיל השלישי, ולצוות המרפאה, לכל הרבים שהיו חלק מההיערכות המהירה להלוויה, לשבעה ולשבת השבעה, לכל התורנים, העוזרים והמנחמים. היו כל כך רבים וכנראה שעל חלקם בכלל לא ידענו, תודה לכל אחד ואחת מכם.

נציין את השלושים לפטירתה של אמא ביום ראשון, י"א מרחשוון (17.10.21). בשעה 16:30 עלייה לקבר וב-17:30 התכנסות באולם האירועים / פרגולה. מוזמנים !

יוכי ברוך ובשמם של אחיי - איתן עוזרי, נירה. רובין ושלומית אמגר .

אהוד מנור כתב: "זו יְלֻדוֹתַי הַשְּׁנֵיָה, עַל הַשְּׁנַיִם כְּבָר נִשְׁפָּח. זוּ יְלֻדוֹתַי הַשְּׁנֵיָה, לִיבִי נִפְתָּח". כך במידה רבה חווינו עם אמא בחודשים האחרונים לחייה בבית סביון, סוג של "ילדותינו השנייה".

אני זוכרת את אבא ז"ל מתרוצץ בערבים בין השבילים עם התיק החום של מרכז ועדת הבריאות. הולך לשיבות וממהר כדרכו. הימים היו שנות ה-80 ואני יודעת כי חלק מהדיונים בוועדה אז היו על בית למבוגרי הקיבוץ. באותה תקופה היה לו אתגר עם חברה, שנדרש היה למצוא לה מקום בבית סיעודי באזור וזה מאוד הטריד את מנוחתו והתחיל, כך אמר בדיעבד, את התנעת המחשבות שהביאו להקמתו של הבית. לימים זכה אבא (ואנחנו עימו) לסיים את חייו בכבוד בבית סביון.

השנה עמדה אמא בצומת ההחלטה האם לעזוב את הבית ולהיכנס לבית סביון. בכל אותם שבועות, ניתן לה ולנו מלוא הזמן להתלבטות ומחשבה, למרות שברור לי שלאנשי הצוות ובמיוחד הרפואי, שהזעקו שוב ושוב לאמא באמצע הלילה, זה לא היה נוח. באפריל, רגע לפני אשפוז ארוך, אמא החליטה לעבור לבית סביון. לימים תגיד לי: "חבל שלא עברתי קודם, כשכוחותי עוד בידיי". עבורנו היה המעבר קל ופשוט, קצת כמו לחזור הביתה שוב. הרגשתי שכל אנשי הצוות בסביון התגייסו והיו איתנו שם כדי לעזור לאמא להיקלט ולהתאושש מהאשפוז. אמא נדרשה לטיפול רפואי מאוד מוקדם וזכתה להיות בטיפול צמוד וחם של ד"ר מיטל, טובה האחות וכל צוות האחיות. חשנו והערכנו את ההערכות המיוחדת לקליטה של אמא מהאשפוז. הערכות של שעות נוספות של הצוות הרפואי ושל 'עטיפה' אינטנסיבית, חמה ומגוננת מכל הצוות. ברור לנו שללא התמיכה הרפואית הזו אמא הייתה ככל הנראה נשארת באשפוז ממושך ואולי מסיימת את חייה במחלקה פנימית בקפלן, ולא בנוחות של החדר שלה בבית סביון. קיבלנו חודשי חסד יקרים מפז עם אמא בסביון ואנו אסירי תודה על זה.

שהינו עם אבא, בזמנו, תקופה משמעותית עד לכתו בבית סביון ועכשיו מעל חצי שנה עם אמא. בית סביון שהיכרנו והוקרנו הוא בית שרוחו שמחה, רוח של טוב לב ורצון לעזור, לסייע ולהכיל סיטואציות שלעיתים הן מאוד לא פשוטות.

מדרימים בשמונים – מחדשות צוות טיולי החורף

מקצת קהילה נוהגת שעם אמירת 'משיב הרוח ומוריד הגשם', יש ומוסיפין גם תזכורת לטיולי החורף ובלבד, שיכוון ליבו לאבינו שבשמים, ובא לציון גואל.

לינה - מלון 'פונדק רמון' במצפה רמון. טיול מבוגרים יתאכסן במלון החדש של אני"א הממוקם על שפת המכתש ומציע את תנאי הנגישות הטובים ביותר. **אני"א מצפה רמון.**

מדריך הטיול – מיודענו: **שלמה בוסקילה.**

מועדי הטיולים

✓ 24/1-26/1 (כ"ב-כ"ד בשבט)

✓ 30/1-1/2 (כ"ח-ל' בשבט)

✓ 8/2-10/2 (ז'-ט' באדר א')

✓ 14/2-16/2 (י"ג-ט"ו באדר א')

✓ 20/2-22/2 (י"ט-כ"א באדר א') **'טיול אתרים'**

✓ 1/3-3/3 (כ"ח-ל' באדר א')

הלוגו של טיולי חורף עוצב בידייה הקאמונות של **נועה אטיאס** ועל כך אנו גאים !!

בברכת חן הארץ,

צוות טיולי החורף – שלך ובשבילך, בכל מקום ובכל שעה!

מאיר אלטמן, טל בגלייבטר, מיכל סופר-ברלב, מושיק גרוס, יפעת כהן, אבי ששון

מזל טוב

❖ לבת המצווה **אחינועם לוי**, להורים **עינת ורן** ולכל המשפחה.

❖ **לאביבה וגדי סימון** להולדת הנכד, **בן לנועה ושחר.**

❖ **לכוכבה ונחום צימבליסטה** לנישואי הנכדה **יעל בת אורנה ואילן תורג'מן,**

עם **בח"ל יעקב ישראל אלקבץ.**

❖ **לאסתר ומיכה בית אריה** להולדת הנינה **איילה,** נכדה לגורי ושושי,

בת לדוד ונעה.

חג המשק 80

יום רביעי, כ"א בחשוון (27.10)

המיגונויות המצוירות ואתרים מתעוררים לחיים

מסע בזמן עם ילדי יבנה

מתוך יומן השבוע רודגס, ז' במרחשוון תש"א 8/11/40

יבנה

היציאה. יצאנו ביום שלישי במזל של גשם. ה"שיירה" של מכוניות המשא לא הייתה ארוכה כמו בעליות המפורסמות, אבל בכל זאת בזמן היציאה היה דבר מה באוויר, איזה רגש שלא כרגיל, בצאתנו את מחנה רודגס ובנסענו ליבנה. אבל גשם שמח, גשם, גשם, גשם... נתקבלנו לפני הצריף בגן יבנה על ידי חברי גבעת ברנר מבשלים עקב מזג האוויר [כי אי אפשר היה לצאת לעבודה]. אומץ רוחנו לא סבל אפילו כשנתקלנו בשפה הגרמנית של אחד מחברי "ברנר". נשארנו איתן בהחלטתנו לא לדבר לוועזית במקום הזה אלא עברית...

בתוכנית:

15: 45 התכנסות ליד בית סביון ברוב עם לארוחת ארבע קלה

16: 15 יציאה לסיורים בין המיגונויות המצוירות המתעוררות לחיים

16: 30 ילדים ונוער מפיחים חיים בצעירים

7 מיגונויות – 7 המחזות – 7 סבבים.

*ההמחזות יחזרו על עצמן בכל רבע שעה, כך שכל צופה יוכל לצפות בכל ההמחזות.

18: 00 התכנסות בחדר האוכל

18: 15 ברכה ליבנה בת ה-80

שיר מקורי (מילים: רודי הרץ. לחן: הדס איתן)

ריקוד ילדים

18: 45 ארוחת ערב חגיגית

"אין ספק שיש על מה לשמוח ויש על מה להתגאות" (רודי הרץ)
להתראות!

צוות חג המשק ה-80

שולחנה של הקהילה / שמשון גוטליב

בסיכום הדיון המשותף המועצה גיבתה את ועדת חברים באופן מלא ותמכה בהחלטתה לקדם את המשפחות עפ"י המתווה המוסכם.

מיצוי זכויות – ימי מילואים

לאורך השנים רבים מאיתנו עשו מילואים, אך ייתכן ומסיבות שונות לא קיבלנו מהביטוח הלאומי החזר על אותם ימים. כיום, בשיתוף פעולה עם צה"ל והביטוח הלאומי ניתן לאתר את ימי המילואים שלא נתבעו או שנתבעו ושולמו בחסר, כספים שמגיעים לנו בדין. ביטוח לאומי הגדיל לעשות ומאפשר נבירה בנתונים ואיתור ימי חסר החל מתחילת שנות ה-90.

לצורך מיצוי זכויות אלה יצרנו קשר עם משרד עו"ד שעוסק בנושא ומכיר אותו. בכדי לבצע את הבדיקה המשרד יבקש שנמציא לו יפוי הכוח של החברים משרתי המילואים בעבר ובהווה. הנה"ח תשלח טפסים לאישור יפוי הכוח, בתקווה שהחתימה תניב תוצאות.

תורנויות – תורנויות והתנדבות הן חלק מנשמת אפו של הקיבוץ. הקורנה גרמה למוסד החשוב הזה לזעזוע מסוים. בשגרת החיים שחזרנו אליה מתחדשות פעילויות ההווי והתרבות. בכדי לתפעל פעילויות אלה אנחנו זקוקים לתורנים ומתנדבים כמו אוויר לתרבות. שנת ה-80 תזמן לנו מספר אירועים שאותם פרסמנו ולצורך כך נצטרך להפעיל את מוקד התורנויות בְּיָתֵר שְׁאֵת. ניהול מערך ותזמור התורנים דורש היערכות נכונה. בקשתנו - גילוי של רצון טוב ותורנות בחפץ לב. שבת שלום.

כמעט כמו בכל שבוע כל השבוע – מדברים בנייה

בשבוע שעבר פרסמנו כי אושרה ע"י ועדת חברים רשימת 52 המשפחות שזכאיות להיכלל במשבצת הבנייה של "אבן דרך שנייה". לאחר שקיבלו את ההודעה המשמחת משפחות אבן דרך 2 כבר יצאו למסע. הן החלו להסתדר זוגות זוגות וזה קורה ממש ברגעים אלה. ביום שני הקרוב יתקיים עם 52 המשפחות מפגש הראשון בו יימסרו פרטים ראשוניים על הבנייה המתוכננת.

עוד לפני כן, ביום ראשון, יתקיים מפגש למשפחות ה-26, משפחות שביטן נמצא בשלב מתקדם של הבנייה. בערב יימסרו להם עדכוני בנייה ויוצגו בפניהם הערכות של לוחות זמנים ונקודות שיצטרכו לחדד לקראת השלבים הסופיים של הבנייה, שאי"ה תסתיים בקיץ הקרוב.

מועצה

ביום רביעי בערב התקיימה ישיבת מועצה משותפת עם ועדת החברים. ועדת החברים ביקשה לקבל את חוות דעתה של המועצה באשר להחלטתה לקדם משפחות בסדר הקדימות לדירה חדשה מכוח הסמכות שניתנה לה (10%). קדמו להחלטה של ועדת חברים דיונים רבים ומורכבים, והוועדה מצאה לנכון להתייעץ ולקבל גיבוי מגוף נוסף ומייצג כמו המועצה. השאלה שוועדת חברים העמידה בפניהם היתה האם נכון להקדים תור בנייה לחברים שהקיבוץ מבקש מהם להתפנות מביתם לדירה זמנית לצורך פינוי-בינוי, ולא הגיע עדיין תורם להיכנס לבית חדש.

חינוך, בקיצור, הלוח מספר סיפור, את הסיפור שלנו (חלק ממנו). לתורה שבכתב שכבר קיימת בלוח, תתווסף 'תורה שבעל פה'. כמו כל ארגון חי ודינמי, גם לוח הזמנים שלנו 'יתכתב' עם סביבתנו, ואנו נשתתף, נגיב, נהיה רלוונטיים וניתן מקום להתחדשות ועשייה גם למה שלא כתוב בלוח.

העבודה והמחשבה הגדולה של הפקת הלוח נעשו עוד לפני הצטרפותי לצוות, והוקרתי העמוקה ליצירתיות ולמחשבה הרבה שהושקעו בו.

אז מה בלוח לחודש הקרוב?

ו' במרחשוון **מפגש פורום מזכירים** (דיווח בהמשך), ז' במרחשוון (היום) – **תחילת השאילה על הגשמים**, שבת לך לך – **שבת תנועה ראשונה** לשנה זו, י"ג במרחשוון – **מפגש פורום החינוך**, כ"א במרחשוון – **יום הכשרות צוותי החינוך**, ובסוף החודש נציין את **חג הסיגד**.
ותן טל ומטר לברכה!

קליטה ומעורבות חברתית - עדי שגיא

"הדבר הכי חשוב בחיים לעשות טובה למישהו אחר" (האדמו"ר מפיאסצנה). בחיבור לפרשת השבוע לך-לך ולמידת החסד שאנו לומדים מאברהם ושרה, התבשרנו השבוע בהתרגשות גדולה על עוד שני קיבוצים שנמצאים ממש בשלבי קליטת דיירים ודיירות לבתים לחיים שזה מכבר הוקמו! בעין צורים תפתח דירת לגברים

משולחנה של מזכ"לית – שרה עברון

לוח השנה הוא לכאורה עניין טכני, כלי בו אנו נעזרים לקביעת פגישות וציון זמנים. אבל אם נתבונן לעומק נראה שהלוח מבטא ערכים וזהות, הוא מבטא את מהות עשייתנו. מחלוקות על לוח השנה ביטאו במהלך ההיסטוריה יבוכחים נוקבים על מהות וזהות, וגם ההגעה להסכמות בענייני לוח ביטאה זאת. די להזכיר במסורת היהודית את המחלוקת רבי יהושע ורבן גמליאל על היום שחל בו יום הכיפורים, את המחלוקת בין רס"ג לתנועת הקראים על לוח השנה או את המחלוקת בנצרות בין הלוח היוליאני לגרגוריאני. כשמדינה או ארגון קובעים לוח שנה הם מפרסמים את סדרי העדיפות בהקצאת המשאב היקר והמשמעותי ביותר שלהם: זמנם ושל חבריו וחברותיו. בבחירת התאריכים המודגשים בלוח הם מבטאים מה ראוי לקבל תשומת לב וזהות ייחודית הנוספת על הזהות של הלוח הכללי, והלוח העברי הרגילים בכל הלוחות האחרים.

השבוע השיק אגף חברה את **לוח השנה של תנועת הקיבוץ הדתי**, והוא חולק כשי למזכירים ומנהלי הקהילה במפגש הראשון של הפורום. הלוח הוא כלי עבודה, והצהרת כוונות. נמצאים בו תאריכי מפגשי העמיתים של הפורומים בחברה, חינוך, מעורבות חברתית וקליטה. נמצאים בלוח תאריכי העלייה לקרקע (יומולדת) של כל קיבוץ, ומידע על חקלאות, משימתיות ומוסדות

מזכ"לית התנועה, הציגה את עצמה בפני הפורום, פרסה את ה'אני מאמין' שלה ושיתפה במעט מהנושאים הרבים שמונחים על שולחנה. כמו כן ציינה שהיא רואה חשיבות גדולה בקיום הפורום. במהלך המפגש הצגנו את התוכנית ואת לוחות הזמנים של המפגשים המתוכננים לשנה הקרובה, ופרסנו את הנושאים המרכזיים שבהם נעסוק, נושאים שנבנו מתוך המשובים של משתתפי הפורום בסיכום השנה שעברה. חברי הפורום הגיבו לתוכנית והעלו מספר דגשים ובקשות. סיימנו את המפגש בהתנסות בכלי עבודה הלקוח מהקונסטלציה הארגונית "למצוא את המרכז" שמסייע בהפעלת 'כפתור התנעה' לקראת בניית תוכניות עבודה שנתיות. התחושה המיוחדת שמייצר הפורום, רמת הפתיחות, השיתוף והשיוכות החזקה, למרות המגוון והשונות בין הקיבוצים, בהחלט מעוררים התפעלות ואנו יוצאים לדרך בהכרה מחודשת בחשיבותו של הפורום ככלי אישי ותנועתי משמעותי. לסיום המפגש הענקנו למשתתפים את לוחות השנה מבית אגף חברה.

שבת שלום, שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה

בתפקוד גבוה יחד עם עמותת 'שק"ל'. זהו הבית רביעי שמוקם בדרום והוא מצטרף לבתים ביבנה, עלומים ומשואות יצחק. בית נוסף הוקם במושב קשת. לאחר תהליך ארוך ומשמעותי הוקם בית לנשים בשותפות עם חברת 'שדה חמד'. שני הבתים הללו מגדילים את מספר הבתים לחיים בתנועה ל-11. ישנם קיבוצים שנמצאים גם הם בתוך תהליך ההקמה וחלקם עדיין בתהליך חיפוש המשימה כך שאפשר בהחלט לשמוח על התנועה הזו המרשימה שניכרת ביישובי התנועה – החיפוש אחר משימות בעלות משמעות. השבוע קיימנו מפגש זום ראשון למנהלות ומנהלי הבתים לחיים בקיבוצים התנועה. שמענו על התהליכים השונים בכל בית, המשתתפים שיתפו במניע להקמת הבית, בתהליך, וגם בסוגיות שבהם הדברים עובדים ובאלה שדורשות שינוי. שוחחנו על האתגרים הגדולים בתחומי התעסוקה, הפנאי והזוגיות, ועל השילוב הקהילתי. היה בהחלט מלמד. בסיכום עלתה בקשה לקיים מפגשי למידת עמיתים וסיורים בשטח כל פעם בקיבוץ אחר.

פורום מזכירים ומנהלי קהילות – רותם שכטר

אחרי פגרת הקיץ נפגש שוב פורום מזכירים ומנהלי הקהילות, והפעם במשרדי התנועה שבנחלים, במטרה לחזק ולחוש באופן פיזי את התנועה ואת השיוכות המשותפת שלנו אליה. לחלקם הייתה זו הפעם הראשונה במקום... (דובנוב 7 בלב תל אביב היה כנראה אטרקטיבי יותר...). פתחנו בסבב 'מה נשמע?' מזווית אישית ומקומית. שרה עברון,

שולחן תרבות

בסיפור התמודדות מעורר השראה עם סרטן השד ובתובנות המשמעותיות בעקבותיו.

ביום רביעי י"ד בחשון 20/10/21 בשעה 20:30 באולם האירועים.

מוזמנים - ועדת הבריאות וועדת התרבות

- **"אור דולק בבית הכנסת" - מפגש לציין ליל הבדולח 9/11/21**

83 שנים לאחר "ליל הבדולח" נדליק את האור בבתי הכנסת כמאטפור לבתי הכנסת הרבים שאורם כבה באותו לילה בגרמניה. המפגש יתקיים בזום, ויקחו בו חלק קהילות רבות בארץ ובעולם.

ביום שלישי ה' בכסלו 9/11/21 בשעה 20:00. קישור לזום יישלח בסמוך לאירוע.

- את לוי"ז אירועי חג החנוכה נשלח בע"ה לקראת השבוע הבא.

שבת שלום והרבה בריאות.

עברה חלפה לה שנה... תודה לכל הצוותים, לכל נאמני התרבות שעזרו, יזמו וארגנו עבורנו למרות מגבלות הקורונה, שנה תרבותית פעילה וטובה.

שנה חדשה התחילה - שנה שבה נציין גם את חגיגות ה-80. וגם כמובן את אירועי התרבות הרגילים. בלובי מוצב לוח עם אירועי תרבות, אתם ממש מוזמנים להירשם ולהיות חלק ממעצבי התרבות בשנה החדשה.

ומה לפנינו:

פתיחה של חוגים שכבר קיימים. על חוגים וסדנאות חדשים נפרסם בהמשך.

- **"לכי להיבדק"**
- **"העלאת המודעות לחשיבות הגילוי המוקדם של סרטן השד"**

הזמנה למפגש אופטימי ומעצים שילמד אותך לאהוב את החיים אפילו קצת יותר. שיחה עם **ענבל עמר**, המשתפת באומץ

הקיבוץ הדתי

"על שירים וסיפורים בזמר העברי" מלון קיבוץ לביא מזמין את

חברי הקיבוץ הדתי

לנופש מוסיקלי חוויתי

ימים א-ג 14-16/11 י'-י"ב בכסלו תשפ"ב

כולל מופע של הזמר חנן יובל, סיור מודרך, הליכת בוקר,

שירים וסיפורים עם יורם רותם עורך גלי צה"ל.

כולל שימוש במתקני המלון: בריכה / חדר כושר.

חצי פנסיון פלוס פינוקים... העלות 2,100 ₪ לזוג

להזמנות - 04-6799450

מרפאה – שבת פרשת "לך-לך":

אחות חירום 050-6998317/ 4000 איחוד הצלה 1221

דוא"ל mrkyavne@clalit.org.il

הגיעו חיסוני שפעת למרפאה - מוזמנים להגיע להתחסן.

ימי ושעות קבלה של ד"ר מיטל:

יום ראשון בין השעות 16:45-15:45 יום שלישי בין השעות 13:00-10:00

בריאות טובה, צוות המרפאה

יהודה עמיחי

במחזור "אלים מתחלפים, התפילות נשורות לעד" ("פתוח סגור פתוח")

מי שהתעטף בטלית לעולם לא ישכח לעולם:

ההוצאה משקית הקטיפה הרכה ופתיחת הטלית המקפלת

פרישה, נשיקת הצוארון לארכו (הצוארון לפעמים רקום

ולפעמים מזהב). אחר כך, בתנופה גדולה מעל הראש

כמו שמים, כמו חפה כמו מצנח. אחר כך לכרף

אותה סביב הראש כמו במחבואים, אחר כך להתעטף

בה כל הגוף, צמודה-צמודה, ולהתכרבל כמו גלם

של פפרר ולפתח כמו כנפים ולעוף.

ומדוע הטלית בפסים ולא במשבצות שחר-לבן

כמו לוח שחמט. כי הרבועים הם סופיים ובלי תקנה,

הפסים באים מאין-סוף ויוצאים לאין-סוף

כמו מסלולי המראה בשדה תעופה

לנחיתת המלאכים ולהמראתם.

מי שהתעטף בטלית לעולם לא ישכח,

כשהוא יוצא מן הברכה או מן הים

מתעטף במגבת גדולה ופורש אותה שוב

מעל ראשו ושוב מתכרבל בה, צמוד צמוד

ורועד עוד קצת וצוחק ומברך.

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישבין.